

OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 56 Žilina 1

Číslo: 2 Pv 207/20/5511-6
EEČ: 2-43-923-2020

Žilina 24.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno k Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno k Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

hoci mu bol uznesením Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 6Nt/155/2019-15 zo dňa 09.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/116/2019 zo dňa 08.01.2020, právoplatným dňa 08.01.2020, uložený ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov, pričom mal povinnosť dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, tzn. Okresného súdu v Žiline, však v stanovenej lehote sa k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu v Žiline nedostavil, čím sa dopustil závažného konania, ktorým maril výkon uloženého ochranného dohľadu

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Žilina – západ uznesením sp. zn. ČVS:ORP-362/ZZ-ZA-2020 zo dňa 10.04.2020 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu bol uznesením Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 6Nt/155/2019-15 zo dňa 09.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/116/2019 zo dňa 08.01.2020, právoplatným dňa 08.01.2020, uložený ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov, pričom mal povinnosť dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, tzn. Okresného súdu v Žiline, však v stanovenej lehote sa k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu v Žiline nedostavil, čím sa dopustil závažného konania, ktorým maril výkon uloženého ochranného dohľadu.

Po skončení skráteného vyšetrovania mi bol policajným orgánom predložený vyšetrovací spis ČVS:ORP-362/ZZ-ZA-2020 spolu s návrhom na podanie obžaloby, s ktorým som sa s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu nestotožnila. Preskúmaním spisového materiálu a jeho dôsledným vyhodnotením v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. som totiž zistila nasledovné:

Trestné stíhanie bolo začaté na základe podnetu probačného a mediačného úradníka Okresného súdu XXXXX (ďalej len PMÚ) adresovaného tunajšej prokuratúre. Podnet bol po obsahovej stránke vyhodnotený ako trestné oznámenie na ods. XXXXX, ktorý sa mal svojim konaním dopustiť spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Tr. zákona. Konanie odsúdeného malo pritom spočívať v tom, že hoci bol v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. povinný dostaviť sa do 2 prac. dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému úradníkovi Okresného súdu v obvode, ktorého má bydlisko, v zákonom stanovenej lehote sa na výkon ochranného dohľadu nedostavil, pričom trest odňatia slobody si vykonal dňa 15.10.2019 a rozhodnutie o uložení ochranného dohľadu nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2020.

Ako je ďalej zrejme z obsahu spis. materiálu *uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/155/2019 zo dňa 09.09.2019* bolo ods. XXXXX podľa § 76 ods. 3 Tr. zák. uložený ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov. Podľa tohto zákonného ustanovenia môže súd postupovať v prípade, keď vzhľadom na správanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Okresný súd tak vyhovel návrhu riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil najmä negatívnym hodnotením ústavu, ktorý stanovil riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného ako vysoké. Rozhodnutie však neobsahuje žiadne poučenie o tom, že odsúdený je povinný do 2 pracovných dní od prepustenia z výkonu trestu hlásiť sa u PMÚ v územnom obvode svojho bydliska.

Proti predmetnému uzneseniu si odsúdený XXXXX podal sťažnosť, z obsahu ktorej je zrejme, že inštitútu ochranného dohľadu vôbec nerozumie. Podľa jeho vyjadrenia do zápisnice o verejnom zasadnutí, keď ho brali do väzby, žiadal probačný dohľad a nebolo mu to umožnené a teraz, keď už si onedlho vykoná trest,

má znovu dostať nejaký probačný dohľad.

Na podklade sťažnosti odsúdeného vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý *uznesením 23Tos/116/2019 zo dňa 08.01.2020* sťažnosť odsúdeného zamietol, čím rozhodnutie o uložení ochranného dohľadu nadobudlo právoplatnosť. Vo svojom rozhodnutí súd stručne zhrnul dôvody, ktoré ho k takémuto záveru viedli, avšak opäť nič o tom, ako taký ochranný dohľad po výkone trestu odňatia slobody vôbec „funguje“, resp. aké sú jeho podmienky.

Jediným listinným dokladom, z ktorého sa možno dozvedieť niečo relevantné o podmienkach ochranného dohľadu je tak *Nariadenie výkonu ochranného dohľadu zo dňa 20.01.2020*. V tomto je citované ustanovenie § 77 ods. 1 Tr. zák., t.j. že *odsúdený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu*

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,*
- b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a*
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.*

V nariadení sa ďalej uvádza, že s výkonom ochranného dohľadu sa začne po výkone trestu odňatia slobody a nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o uložení ochranného dohľadu, pričom na výkon ochranného dohľadu sa odsúdený musí prihlásiť u PMÚ Okresného súdu XXXXX bez predchádzajúcej výzvy.

Práve táto listina sa však paradoxne doručuje len probačnému úradníkovi, ktorý má vykonávať ochranný dohľad a nie odsúdenému, ktorého sa celá vec osobne týka. Odsúdený tak fakticky v priebehu celého konania nedostal žiadnu reálnu šancu dozvedieť sa niečo bližšie o svojich povinnostiach vyplývajúcich z uloženého ochranného dohľadu. V tejto súvislosti zároveň poukazujem na logický nezmysel, kedy sa mal odsúdený hlásiť na výkon ochranného dohľadu do 2 pracovných dní od prepustenia z VTOS, pričom však rozhodnutie o uložení ochranného dohľadu v tom čase ešte nebolo právoplatné a sťažnosť voči nemu nemá odkladný účinok. Trestný zákon pri úprave podmienok ochranného dohľadu počítá s tým, že o jeho uložení sa rozhodne ešte pred tým než odsúdený opustí brány väznice tak, aby prakticky ihneď po svojom prepustení kontaktoval príslušného probačného úradníka. Ustanovenie § 76 ods. 3 Tr. zák. totiž hovorí o tom, že takýto ochranný dohľad môže súd uložiť na návrh prokurátora alebo riaditeľa ÚVTOS pred skončením výkonu trestu. V prípade ods. XXXXX však prvostupňový súd síce rozhodol ešte 09.09.2019, pričom odsúdený mal byť z VTOS prepustený až 15.10.2019, avšak odvolací súd o sťažnosti odsúdeného voči tomuto rozhodnutiu rozhodoval 4 mesiace. V dôsledku takýchto prieťahov v konaní bol už odsúdený dávno na slobode a nebol povinný sa po prepustení z VTOS nikam dostaviť, nakoľko rozhodnutie o uložení ochranného dohľadu ešte nebolo v tom čase právoplatné. Keď potom ešte zoberieme do úvahy fakt, že tak v rozhodnutí Okresného súdu v Trenčíne ako aj Krajského súdu v Trenčíne nebolo vôbec uvedené kedy a kam sa má odsúdený na výkon ochranného dohľadu dostaviť, a ako už bolo spomenuté vyššie, nariadenie výkonu

OD, ktoré takéto informácie obsahuje, sa odsúdenému vôbec nedoručuje, mám jednoznačne za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o zavinenom konaní zo strany ods. XXXXX. Absencia úmyslu odsúdeného je zrejmá aj zo zápisnice o výsluchu obvineného po vznesení obvinenia, kde uvádza, že vetu v uznesení Krajského súdu Trenčín „Sťažnosť odsúdeného sa zamietá, pretože nie je dôvodná“ vôbec nepochopil. Stále si myslel, že ho ešte osobne zavolajú na odvolací súd, kde bude hájiť svoje tvrdenie. Trest si totiž odsedel, a preto nechápe, prečo by mal dostať nejaký dohľad. Keby však bol rozhodnutie Krajského súdu pochopil, nemal by problém zájsť k probačnému úradníkovi (ako sa aj bez problémov na predvolanie dostavil na políciu), veď takto len sám sebe vyrobil problém a spravil si zle.

Vzhľadom na okolnosti prípadu a fakt, že uvedená situácia je neprehľadná aj pre osobu s právnickým vzdelaním a nie to ešte pre úplného laika, výpoveď obvineného o tom, ako celú vec vôbec nepochopil, nakoľko uzneseniu krajského súdu nerozumel, vyznieva vierohodne.

Podstata prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Tr. zákona spočíva v tom, že páchatel' sa dopustí závažného konania, ktorým marí výkon uloženého ochranného dohľadu. Z hľadiska zavinenia sa vyžaduje **úmysel**.

V zmysle ust. § 15 písm. a), b) Tr. zák. je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), príp. keď páchatel' vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzročený (nepriamy úmysel).

Po dôslednom vyhodnotení výsledkov skráteného vyšetrovania som dospela k presvedčeniu, že žiaden z dôkazov zabezpečených v priebehu prípravného konania neodôvodňuje záver, že ods. XXXXX úmyselne maril výkon uloženého ochranného dohľadu pričom dôvody, ktoré ma k tomuto záveru viedli sú podrobne uvedené vyššie.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností som rozhodl tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Alexandra Mesiarkinová
prokurátorka